Obliczenia naukowe Sprawozdanie 5

Józef Piechaczek 29 grudnia 2019

Opis problemu

W zadaniu mamy do czynienia z problemem rozwiązania układu równań liniowych

$$Ax = b$$

dla danej macierzy współczynników $\mathbf{A} \in \mathbb{R}^{n \times n}$ i wektora prawych stron $b \in \mathbb{R}^n$, $n \geqslant 4$ Macierz $\mathbf{A}$ jest rzadką i blokową o następującej strukturze:

$$A = \begin{pmatrix} \mathbf{A}_{1} & \mathbf{C}_{1} & \mathbf{0} & \mathbf{0} & \mathbf{0} & \cdots & \mathbf{0} \\ \mathbf{B}_{2} & \mathbf{A}_{2} & \mathbf{C}_{2} & \mathbf{0} & \mathbf{0} & \cdots & \mathbf{0} \\ \mathbf{0} & \mathbf{B}_{3} & \mathbf{C}_{3} & \mathbf{A}_{3} & \mathbf{0} & \cdots & \mathbf{0} \\ \vdots & \ddots & \ddots & \ddots & \ddots & \ddots & \vdots \\ \mathbf{0} & \cdots & \mathbf{0} & \mathbf{B}_{v-2} & \mathbf{A}_{v-2} & \mathbf{C}_{v-2} & \mathbf{0} \\ \mathbf{0} & \cdots & \mathbf{0} & \mathbf{0} & \mathbf{B}_{v-1} & \mathbf{A}_{v-1} & \mathbf{C}_{v-1} \\ \mathbf{0} & \cdots & \mathbf{0} & \mathbf{0} & \mathbf{0} & \mathbf{B}_{v} & \mathbf{A}_{v} \end{pmatrix}$$
(1)

 $v=n/\ell$, zakładając, że n jest podzielne przez ℓ , gdzie $\ell \geqslant 2$ jest rozmiarem wszystkich kwadratowych macierzy wewnętrznych (bloków) $\mathbf{A}_k$, $\mathbf{B}_k$ i $\mathbf{C}_k$. Mianowicie, $\mathbf{A}_k \in \mathbb{R}^{\ell \times \ell}$, $k=1,\ldots,v$ jest macierzą gęstą, $\mathbf{0}$ jest kwadratową macierzą zerową stopnia ℓ , macierz $\mathbf{B}_k \in \mathbb{R}^{\ell \times \ell}$, $k=2,\ldots,v$ jest następującej postaci:

$$\mathbf{B}_{k} = \begin{pmatrix} 0 & \cdots & 0 & b_{1\ell-1}^{k} & b_{1\ell}^{k} \\ 0 & \cdots & 0 & b_{2\ell-1}^{k} & b_{2\ell}^{k} \\ \vdots & & \vdots & \vdots & \vdots \\ 0 & \cdots & 0 & b_{\ell\ell-1}^{k} & b_{\ell\ell}^{k} \end{pmatrix}$$
(2)

 $\mathbf{B}_k$ ma tylko dwie ostatnie kolumny niezerowe. Natomiast $\mathbf{C}_k \in \mathbb{R}^{\ell \times \ell}, k = 1, \dots, v-1$ jest macierzą diagonalną:

$$\mathbf{C}_{k} = \begin{pmatrix} c_{1}^{k} & 0 & 0 & \cdots & 0 \\ 0 & c_{2}^{k} & 0 & \cdots & 0 \\ \vdots & \ddots & \ddots & \ddots & \vdots \\ 0 & \cdots & 0 & c_{\ell-1}^{k} & 0 \\ 0 & \cdots & 0 & 0 & c_{\ell}^{k} \end{pmatrix}$$

$$(3)$$

Macierz **A** jest bardzo dużego rozmiaru (n jest bardzo duże) co wyklucza pamiętanie macierzy jako dwuwymiarowej tablicy oraz użycie standardowych (bibliotecznych) algorytmów dla macierzy gęstych. Należy zatem użyć specjalnej struktury pamiętającej efektywnie macierz **A**, która pamięta tylko elementy niezerowe oraz zaadaptować algorytmy tak, aby uwzględniały specyficzną postać macierzy. Zakładając, że ℓ jest stałe, czas rozwiązywania układu powinien zostać zredukowany do O(n).

1 Zadanie 1

Zadanie 1 polega na napisaniu funkcji rozwiązującej układ Ax = b metodą eliminacji Gaussa z uwzględnieniem specyficznej postaci macierzy **A** dla dwóch wariantów:

- (a) bez wyboru elementu głównego,
- (b) z częściowym wyborem elementu głównego.

Metoda eliminacji Gaussa

Metoda eliminacji Gaussa to algorytm rozwiązywania układów liniowych i wyznaczania rozkładu **LU** wykorzystujący trzy typy operacji elementarnych:

- (a) Zamiana dwóch wierszy
- (b) Mnożenie wiersza przez element niezerowy
- (c) Dodawanie wielokrotności jednego rzędu do innego

Za pomocą tych operacji jesteśmy w stanie zamienić macierz do postaci trójkątnej górnej. Algorytm polega na używaniu operacji elementarnych w ten sposób, aby w danej iteracji pod wartością na diagonali znajdowały się tylko wartości 0. W tym celu od wierszy znajdujących się poniżej rozpatrywanego odejmujemy taką wielokrotność rozpatrywanego rzędu, aby wyzerować wartość w rozpatrywanej kolumnie. Gdy macierz znajduje się w postaci trójkątnej górnej możemy użyć algorytmu podstawienia wstecz do łatwego rozwiązania układu. Algorytm podstawienia wstecz polega na rozpoczęciu rozwiązywania układu od dołu układu, gdzie uzyskujemy równanie $a_n x_n = b_n$, zatem $x_n = b_n/a_n$, następnie poprzednio uzyskane rozwiązana używamy do rozwiązania równania znajdującego się wyżej, gdzie obliczamy kolejną wartość x_i . Algorytm kończy się, gdy przejdziemy po wszystkich wierszach. Standardowy algorytm zamiany do postaci trójkątnej górnej ma złożoność czasową $O(n^3)$, a algorytm podstawienia wstecz $O(n^2)$, co daje łączny czas $O(n^3)$.

Algorytm 1 Metoda Gaussa

```
Require: n, (a_{ij})
   {Petla 1}
  for k = 1 to n - 1 do
      \{Petla 2\}
     for i = k + 1 to n do
        z \leftarrow a_{ik}/a_{kk}
        a_{ik} \leftarrow 0
        {Petla 3}
        for j = k + 1 to n do
           a_{ij} \leftarrow a_{ij} - z a_{kj}
        end for
        b_i \leftarrow b_i - zb_k
     end for
  end for
   \{Petla 4\}
  for i = n to 1 step -1 do
     x_i \leftarrow (b_i - \sum_{j=i+1}^n a_{ij} x_j)/a_{ii}
  end for
```

Metoda eliminacji Gaussa z częściowym wyborem elementu głównego

Metoda eliminacji Gaussa z częściowym wyborem elementu głównego zawiera jedną modyfikację w porównaniu do tradycyjnego algorytmu. Na początku każdej iteracji zewnętrznej pętli algorytmu szukamy wiersza, który zaczyna się od bezwzględnie największej wartości, a następnie zamieniamy

ten wiersz z aktualnie rozpatrywanym. Umożliwia to rozwiązanie układu, gdy na diagonali pojawią się zera. Zamiana wierszy w praktyce może okazać się kosztowną operacją, dlatego w algorytmie stosujemy tablicę $\mathbf{p}$, początkowo zawierającą wartości od 1 do n. W momencie, gdy powinniśmy zamienić wiersze, zamieniamy odpowiadające im wartości w tabeli $\mathbf{p}$. Za każdym razem gdy odnosimy się do określonego wiersza używamy wartości z tabeli $\mathbf{p}$.

Algorytm 2 Metoda Gaussa z częściowym wyborem elementu głównego

```
Require: n, (a_{ij})
  p \leftarrow [n]
   {Petla 1}
   for k = 1 to n - 1 do
      wybór takiego j \ge k, że |a_{p_jk}| \ge |a_{p_kk}|
      p_j \leftrightarrow p_k
      {Petla 2}
      for i = k + 1 to n do
         z \leftarrow a_{p_i k} / a_{p_k k}
         a_{p_ik} \leftarrow 0
         {Petla 3}
         for j = k + 1 to n do
             a_{p_ij} \leftarrow a_{p_ij} - z a_{p_kj}
         b_{p_i} \leftarrow b_{p_i} - zb_{p_k}
      end for
   end for
   {Petla 4}
   for i = n to 1 step -1 do
      x_i \leftarrow (b_{p_i} - \sum_{j=i+1}^n a_{p_i j} x_j) / a_{p_i i}
   end for
```

Zmodyfikowany algorytm

Analizując specyficzną budowę macierzy $\bf A$ możemy dostrzec, że nie jest konieczne iterowanie po wszystkich wierszach dla **pętli 2**, ponieważ poniżej pewnego wiersza, dla danej kolumny, będą się znajdować wyłącznie elementy zerowe. Możemy dostrzec, że indeks wiersza ostatniego elementu niezerowego w danej kolumnie uzależniony jest od wielkości bloków w macierzy $\bf A$ oraz od aktualnie rozpatrywanego elementu. Dla pierwszych $\ell-2$ kolumn indeksem najniżej położonego niezerowego elementu jest ostatni wiersz macierzy $\bf A_1$. Dla kolejnych ℓ kolumn indeksem najniżej położonego niezerowego elementu są ostatnie wiersze macierzy $\bf B_1$ i $\bf A_2$, dla kolejnych ℓ elementów wiersze macierzy $\bf B_2$ i $\bf A_3$ itd. Ponieważ schemat będzie się powtarzał, możemy wyprowadzić wzór na indeks wiersza ostatniego elementu niezerowego dla danej kolumny:

$$r_k = \min\{n; (k + (\ell + 1) - (k + 1)\%\ell)\}$$
(4)

Podobną zależność można zauważyć dla iteracji po kolumnach dla danego wiersza w **pętli 3** oraz przy wyznaczaniu **sumy w pętli 4**. Na prawo od pewnej kolumny dla danego wiersza będą znajdować się tylko elementy zerowe. Ostatnim niezerowym elementem dla danego wiersza, jest znajdujący się na diagonali macierzy $\mathbf{C}_k$, zatem w odległości ℓ od rozpatrywanego elementu. Możemy zatem

wyprowadzić wzór na indeks kolumny ostatniego elementu niezerowego dla danego wiersza:

$$c_k = \min\{n; k + \ell\} \tag{5}$$

W przypadku algorytmu z częściowym wyborem elementu głównego indeks kolumny ostatniego elementu niezerowego dla danego wiersza, może być większy, gdyż uległ zmianie w wyniku zamiany wierszy. Dany wiersz mógł zostać zamieniony z jednym z maksymalnie $\ell+1$ wierszy znajdujących się poniżej, zatem musimy rozpatrzyć wartość dla ostatniego wiersza, z którym mogliśmy zamienić aktualnie rozpatrywany wiersz. We wzorze na c_k zamiast k musimy zatem podstawić wartość $k+\ell+1$ co daje nam następujący wzór:

$$c_k = \min\{n; k + 2\ell + 1\} \tag{6}$$

Następującego wzoru możemy również użyć przy wyborze elementu głównego na początku pętli 1.

Otrzymane algorytmy

Algorytm 3 Zmodyfikowana metoda Gaussa

```
Require: n, (a_{ij})
   {Petla 1}
  for k = 1 to n - 1 do
      {Petla 2}
     for i = k + 1 to r_k do
         z \leftarrow a_{ik}/a_{kk}
         a_{ik} \leftarrow 0
         {Petla 3}
         for j = k + 1 to c_k do
            a_{ij} \leftarrow a_{ij} - z a_{kj}
         end for
         b_i \leftarrow b_i - zb_k
     end for
  end for
   {Petla 4}
  for i = n to 1 step -1 do
     x_i \leftarrow (b_i - \sum_{j=i+1}^{c_i} a_{ij} x_j) / a_{ii}
  end for
```

Algorytm 4 Zmodyfikowana metoda Gaussa z częściowym wyborem elementu głównego

```
Require: n, (a_{ij})
  p \leftarrow [n]
   {Petla 1}
   for k = 1 to n - 1 do
      wybór takiego j, że r_k \geqslant j \geqslant k, że |a_{p_ik}| \geqslant |a_{p_kk}|
      p_i \leftrightarrow p_k
      {Petla 2}
      for i = k + 1 to r_k do
          z \leftarrow a_{p_i k} / a_{p_k k}
          a_{p_i k} \leftarrow 0
          {Petla 3}
          for j = k + 1 to c_k do
             a_{p_ij} \leftarrow a_{p_ij} - z a_{p_kj}
          b_{p_i} \leftarrow b_{p_i} - z b_{p_k}
      end for
   end for
   {Petla 4}
   for i = n to 1 step -1 do
      x_i \leftarrow (b_{p_i} - \sum_{j=i+1}^{c_i} a_{p_i j} x_j) / a_{p_i i}
   end for
```

2 Zadanie 2

Zadanie drugie polega na napisaniu funkcji wyznaczającej rozkład ${\bf L}{\bf U}$ macierzy ${\bf A}$ metodą eliminacji Gaussa uwzględniającą specyficzną postać macierzy ${\bf A}$ dla dwóch wariantów:

- (a) bez wyboru elementu głównego,
- (b) z częściowym wyborem elementu głównego.

Rozkład LU

Rozkład ${\bf L}{\bf U}$ polega na zastąpieniu macierzy ${\bf A}$ iloczynem macierzy trójkątnej dolnej oraz trójkątnej górnej ${\bf A}={\bf L}{\bf U}$. Rozkład można policzyć korzystając z metody eliminacji Gaussa. Aby zaadaptować ${\bf Algorytm}~{\bf 1}$ do obliczania rozkładu ${\bf L}{\bf U}$ należy dokonać trzech modyfikacji: za wartość a_{ik} w pętli 1 przyjąć wartość mnożnika z, nie modyfikować wektora b oraz nie wykonywać podstawienia wstecz. Obliczanie rozkładu ${\bf L}{\bf U}$ umożliwia nam ograniczenie liczby obliczeń w przypadku zmiany wektora b, gdyż po zmianie wektora będzie można wykorzystać obliczony już rozkład. Macierze ${\bf L}$ i ${\bf U}$ będę przechowywać w wejściowej macierzy ${\bf A}$. W tym wypadku macierz ${\bf A}$ będzie wyglądać następująco:

$$\mathbf{A} = \begin{pmatrix} u_{11} & u_{12} & u_{13} & \cdots & u_{1_n} \\ l_{21} & u_{22} & u_{23} & \cdots & u_{2n} \\ l_{31} & l_{32} & u_{33} & \cdots & u_{3n} \\ \vdots & \ddots & \ddots & \ddots & \vdots \\ l_{n1} & l_{n2} & l_{n3} & \cdots & u_{nn} \end{pmatrix}$$

$$(7)$$

przy domniemaniu, że $\forall i \in [n], l_{ii} = 1$. Rozkład **LU** ma taką samą złożoność obliczeniową jak **Algorytm 1** wynoszącą $O(n^3)$.

Algorytm 5 Rozkład LU

```
Require: n, (a_{ij})
\{ \text{Petla 1} \}
\{ \text{for } k = 1 \text{ to } n - 1 \text{ do} \}
\{ \text{Petla 2} \}
\{ \text{for } i = k + 1 \text{ to } r_k \text{ do} \}
\{ z \leftarrow a_{ik}/a_{kk} \}
\{ a_{ik} \leftarrow z \}
\{ \text{Petla 3} \}
\{ \text{for } j = k + 1 \text{ to } c_k \text{ do} \}
\{ a_{ij} \leftarrow a_{ij} - z a_{kj} \}
\{ \text{end for end for end for end for } \}
```